

گپی با افسین زردین به مناسبت نمایشگاهش در گالری گلستان

یک‌اگشن‌نقاشانه

مرجان صائبی

■ نمایشگاه نقاشی افسین زردین به نام «کفش‌های پاشنه‌بلند روی فرش‌های مادرم» ۱۷ شهریور به مدت یک هفته در گالری گلستان برپا شود. همچنین دو اثر از این هنرمند از مجموعه قبلی او به نام «سبزه پیکر سلیمانی برای سروناز که میل چمن نکرد» در نمایشگاه گروهی «سسال ۱» در خانه هنرمندان برپا شد. به همین بهانه گفت‌وگویی با این‌نقاش ترنیب داده‌ام که می‌خوانید.

■ ■ ■

✚ چندی پیش گویدید که پاپ‌آرت به دلیل نقد اجتماعی که در خود دارد، توجه‌تان را جلب کرده است... آیا در آثار جدیدتان به پاپ‌آرت روی آوردید؟ بله، اتفاقا خیلی زیاد با آن کلنجاز رفتم و کارهای زیادی کردم. متأسفانه یک‌سری از کارها قابل ارایه نیست اما یک‌سری از آنها مثل مجموعه «کفش‌ها» در همین نمایشگاه ارایه شد. این مجموعه به نوعی بیان دغدغه «مد روز» است و به جریان تجملات سطحی که در جامعه اتفاق افتاده، می‌پردازد. تیپ‌ها و ظاهر آدم‌ها، کفش‌های پاشنه‌بلند آشنجانی و سر و وضع‌هایی که به طور روزمره می‌بینیم، یعنی اتفاق تحمل در سطح جامعه‌ای که آن زیست می‌کنیم. این روزمرگی، تحمل و مصرف‌گرایی باعث شده گاهی شاهد باشیم چنان سوم تبدیل به بازار مصرفی خوبی برای کشورهایی مثل چین و غیره شده. طبیعتاً بعد مصرف‌گرایی و پاپ‌آرت این مجموعه هم از همین‌جا می‌آید. البته خیلی جابجا فرم‌ها انتزاعی و حسی‌تر هستند ولی رنگ‌ها و مفهوم، بیشتر به پاپ‌آرت نزدیک است، یعنی هنری که به مصرف‌گرایی و یادآوری معضلاتی که در آن گرفتار شدیم، می‌پردازد.

✚ به نوعی نقد مساله مد امروز و مصرف‌گرایی جامعه‌ماست...

در واقع نوعی تذکر و یادآوری یک دغدغه است. من راه‌حلی برای آن ارایه ندادم. مثل اینکه در یک بیابان رانندگی می‌کنید و به مهر ابلان‌تان گوشزد می‌کنید بنزین در حال تمام شدن است و راه‌حلی برای آن نداریم فقط نوعی تذکر برای کسانی که حواس‌شان نیست. امروزه ما به وفور شاهد استفاده مردم از اجناسی هستیم که بعضا پوشیدن‌شان راحت نیست ولی خیلی شیک و تجملی و مدرن هستند و خیلی به فضای «فشن» که امروز باب شده نزدیک هستند. به عنوان مثال در گذشته کفش‌های پاشنه‌بلند را فقط در میهمانی می‌پوشیدند ولی این روزها در خیابان هم به وفور از آن استفاده می‌کنند و نکته اینجاست که خیلی اوقات را رفتن با این کفش‌ها خیلی سخت است!

✚ فقط همین مجموعه «کفش‌ها» به نمایش گذاشته می‌شود؟

نه، در اصل دو مجموعه است؛ یکی مجموعه «فرش‌ها» بود که از دیسال پیش تا پارسال کار کرده بودم و به دلایلی فرصت ارایه آن‌ها پیش نیامد به نام «روای یک کودک تنها»، یک یک نوع نگاه آبستره انتزاعی به چیدمان طراحی نقوش فرش بود. یاد است تا چند سال پیش هم چند تا از فرش‌هایی که مادرم در زمان بچگی بافته بود، داشتیم و هر وقت به آن‌ها نگاه می‌کردم به نظرم طرح و نقش انتزاعی و سنتی جالبی داشتند و بعد با الهام از همان‌ها شروع به کار کردم و مجموعه «فرش‌ها» شکل گرفت. یک نگاه آبستره انتزاعی دارن، البته در چیدمان کمی مثل فرش هستند، لکه رنگ‌هایی که مثل کلاف‌های کاموا بالای بوم گذاشته‌ام و مثل نخ‌های فرش شره کرده‌اند و در وسط بوم درگیری رنگ‌ها بیشتر است و همین‌طور که پایین می‌رود طرح قالی بیشتر شکل می‌گیرد و خط‌ها دقیق‌تر هستند و نقش‌ها بهتر دیده می‌شوند. این مجموعه در اصل تکریمی بود از مادرم.

✚ دغدغه اصلی شما در مجموعه فرش‌ها حس نوستالژی‌تان به فرش‌هایی است که مادر‌تان بافته بود؟

اگر فقط همین بود خب من عینا همان فرش‌ها را نقاشی می‌کردم. این نقش از فیلتر ذهن یک آدم امروزی می‌گذرد یعنی من و شعاعی از جامعه که در آن زندگی می‌کنم. در گذشته مردم فرهنگ زیستی خاصی داشته‌اند. یک‌سری انسان که دارای احترام و ماوراء هستند و با یک نظم خاصی زندگی کرده‌اند ولی امروز فرهنگ زیستی، فرش‌های ماشینی و فضاهای مدرن و آشنجانی انسان امروز است.

✚ سه اثر جگمی هم در این نمایشگاه دارید. لطفاً کمی در مورد آن‌ها هم توضیح دهید.

از فضاهای گذشته مثل خوشنویسی، موتیف‌ها و المان‌های سنتی روی پایه این مجسمه‌ها استفاده کرده‌ام و آن‌ها تبدیل شده‌اند به یک پایه برای کفش‌های پاشنه‌بلند و رنگ کفش‌ها روی این پایه نشת کرده است.

گفت‌وگو با کیارنگ علایی به مناسبت نمایشگاهش در تهران

انسان بزرگ‌تر از سیاست است

پرویز پزاتی: کیارنگ علایی، سومین نمایشگاه انفرادی خود را پس از دو نمایشگاه «جایی دورتر» و «یک شرحی آرام» در گالری طراحان آزاد برگزار کرد. این نمایشگاه با عنوان «حتی وقتی نمی‌دانیم» یک مجموعه عکس در ۱۴ نما بود. کارها بدون اینکه ترتیب مشخصی داشته باشند در مجموع ایده‌ای کلی را منتقل می‌کردند. کیارنگ علایی متولد ۱۳۵۵ است. تحصیلات‌اش را در سینما به پایان برده و عکاسی را به صورت تجربی یاد گرفته است. او هم‌اکنون در دانشگاه فردوسی مشهد واحد عکاسی را تدریس می‌کند.

■ ■ ■

✚ هم چون دیگر نمایشگاه‌های شما، آثار این نمایشگاه از حضور انسان در صحنه، خالی بود. در مورد این رویکرد توضیح می‌دهید؟

درونمایه کلی کارها یک درونمایه اجتماعی است و کاملاً فضای تلخ و تیرماری دارد. این درونمایه منتج به یک نگاه دوم به زندگی انسان است؛ اینکه آدم‌ها در محیط زندگی‌شان بدون اینکه آگاه باشند توسط نگاه دیگری مورد نظارت قرار می‌گیرند در واقع ایده کلی کار، مورد نگاه قرار گرفتن یا مورد نظارت قرار گرفتن در زندگی اجتماعی است. تاکید داشتم که فضای کارها ساختار بصری ساده‌ای

داشته باشند مثل اینکه با دوربین‌های پیش پا افتاده، عکس‌ای شده است. در نوع ادیت عکس‌ها به این مساله توجه داشتم و کارها رنگ پریده و بدون جذابیت‌های بصری و به طور آگاهانه‌ای از چیزهایی که از جهت بصری می‌تواند موجب اغواگری در تصویر شود، پرهیز کرده‌ام.

فضای کلی کارها مربوط به زندگی روزمره انسان است، اما آدم‌ها در این فضا دیده نمی‌شوند. قاب‌های من از حضور انسان‌ها کاملاً تهی است، به جای آن نشانه‌هایی از زندگی آدم‌ها در آن‌هاست که تماشاگر را به مناسباتی از زندگی انسانی ارجاع می‌دهد. در حقیقت انصری که در قاب‌های من به جای انسان حضور دارند، هر کدام در پی بازنمایی یک موقعیت از زندگی آدم‌ها هستند، بدون اینکه خود آدم‌ها کاراکتر اصلی آن باشند.

✚ آثار شما دست نخورده و احیاناً دینی روی آن‌ها انجام نشده است؟

ادیت عکس از نظر فنی دست‌کاری در عکس محسوب نمی‌شود. منظور شما دخالت در عکس‌ها و تصاویر است که در این مجموعه هیچ‌گونه دخالتی در تصاویر صورت نگرفته، برای اینکه در پی آن بودم تا جنبه اسنادی عکس را تقویت کنم، اگر دست به انرازم ببرم، مثل این می‌ماند که بگویم این واقعیت توسط من ساخته شده من می‌خواهم بگویم این واقعیت اگر چه خیلی ذهنی است اما می‌تواند وجود داشته باشد.

✚ اعتقاد شما این است که دوربین‌ها مصرانه مکان‌ها را ضبط می‌کنند، در حالی که انسان‌ها صحنه را خالی کرده و به جای نامعلومی عزیمت کرده‌اند، درست است؟

بله. دقیقاً کارها به همین ترتیب است. در کارهایم فضاهای مسکونی و شهری دیده می‌شود که کاملاً خالی شده. انگار سال‌هاست انسان‌ها از آنجا گذر نکرده‌اند. عکس‌ها یک تناقض آشکار دارند: یک طرف عکس‌ها فضاهای مخروب و فراموش شده است و طرف دیگر، دوربین‌تر و تمیز و نو و امروزی آن‌ها را نظارت می‌کند. در حقیقت پرسش عکس‌ها همین است: چیزی که سببی می‌شود برای نگریستن و نه نظارت سیاسی؛ برای همین هم اسم‌ش را می‌گذارم: «نگریستن» من نمی‌خواهم بنیانه سیاسی بدهم.

✚ عنصر دوربین می‌تواند دالی باشد بر یک مدلول، طبق صحبت‌های شما گسترش عرصه‌های نظارت‌ات حسی در خصوصی‌ترین لحظه‌های زندگی اشخاص - از طبیعت گرفته تا خواب‌ها- به چشم می‌خورد. رسیدن به این ایده چه پشتوانه ذهنی‌ای برای شما داشته است؟

به هر حال یک عکس در فضای اجتماعی زندگی می‌کند و مانند همه مردم با عناصر و عوامل مختلف و تراوش‌های متعددی از طرف جامعه برخورد می‌کند. بعضی از این تراوش‌ها، عکاس را به فکر و می‌برد که چگونه می‌تواند یک مضمون را که خودش تجربه کرده منتقل کند. به شرطی که بتواند آن مضمون را عکاسانه کند. ایده این کار چندین سال در ذهن من بود. احساس می‌کردم هر جا که می‌روم اعم از آسانسور یا در مسافت کوتاه تا بالا رفتن از

گفت‌وگو با «نگار اورنگ» به مناسبت نمایشگاهش در گالری اثر

تعریف هنر به واسطه سیاست

عکس: شرق

آرژو جعفریان: این‌روزها گالری «اثر» میزبان نمایشگاه نقاشی‌های نگار اورنگ است. نگار اورنگ در این نمایشگاه ۱۶ تابلو با الهام از جنبش اخیر مردمی در کشورهای عربی ارایه داده است. «وضعیت اضطراری» عنوان نمایشگاه وی است که از دو مجموعه با نام‌های «وضعیت قرمز» و «بهار عربی» تشکیل شده است. او در سومین نمایشگاه انفرادی‌اش تابلوهایی با تکنیک اکریلیک و اسبری روی مقوادر معرض دید عموم قرار داده‌است. نگار اورنگ بعد از گذراندن تحصیلات‌ش در مقطع کارشناسی‌ارشد در رشته تصویرسازی از دانشگاه هنر تهران به طور حرفه‌ای نقاشی را دنبال کرده است.

■ ■ ■

✚ موضوع اصلی که در خلق مجموعه «وضعیت اضطراری» دستمایه قرار گرفت جنبش اخیر مردمی در کشورهای عربی است، چرا این موضوع را برگزیدید؟

ما امروزه در جهان رسانه‌ها زندگی می‌کنیم و بیش از انسان هر دورانی با اخبار در ارتباطیم. جهان خبر ما را فرمی‌گیرد و ما در میان هزاران خبر از اقصا نقاط جهان هر روز چشم می‌گشاییم. باید به خاطر داشته باشیم ما شهروندان عادل از بابت کسب اطلاعات درباره آنچه روی می‌دهد کاملاً وابسته به مقامات هستیم، نه چیزی می‌بینیم نه چیزی می‌شنویم. هر چه به ما می‌رسد از رسانه‌هاست. ابرقهرتری کشوری را ویران یا به‌امبارن می‌کند، قدرت دست‌اندر کار است و قانون امروز مفهوم جنگ یا نبرد دارد و با هر دوران دیگری متفاوت است. شکل جدیدی از جنگ در میان است. جنگ فوق‌العاده دقیق و پیشرفته، مفاهیم قدیمی نبرد رو در رو

ادامه در صفحه ۱۵

افقی:

۱- اتر کتر آل بوسه- در حال لنگیدن ۲- کشیدنی بازی الک و دولک- تخت پادشاهی- سدی در استان گلستان ۳- مقابل مین ریاضی- رمان معروف ژوزه ساراماگو- مریض نیست ۴- هافبک رئال- شهری در فرانسه- ظاهر عمارت ۵- همنشین برهمن- در عوض- نرمی و نازکی- ضمیر اشاره ۶- کالای دست اول- از وسایل پرواز- جمع نیت- تلاش ۷- مدرس‌های عالی رشته‌های فنی- آداب و

جدول
۱۶۰۳

۱- اوتبان- نویسنده اسپانیایی کتاب شوهر پیر حسود ۲- ضمیر سوم شخص مفرد- عکس‌العمل- تمدن باستانی ایتالیا ۳- از حورابوین- تیرانداختن- از الهه‌های هندو ۴- رنگی برای فرش- فراوانی- درجه در ورزش‌های رزمی ۵- به قول شاعر یکبار بس است- ریز نمرات- بانگ جانور ۶- سوره سی و ششم- عضو بالا نشین- فوق- هنر ترسیمی ۷- شهسوار فعلی- صدای گربه- از مبطلات نماز ۸- هشتمین ماه میلادی- کوزه- خانم کارگاه ۹- افزایش حجم چیزی- لوس- سرزده ۱۰- قفسه شیشه‌ای- رنجیده خاطر- جای ۱۱- عدد نفس کش- عنوان مرادنه- هریک از پنج خشکی عالم- سوگوند ۱۲- دست و پایی که بی‌حرکت باشند- لکنت زبان- زمین لم یزرع ۱۳- واحد نظامی- پسوند شباهت- زمان بوس است ۱۴- مترجم- از حومه‌های زیبای شهر پطرلوت رشت- همراه لرز ۱۵- منطقه‌ای تاریخی در شمال غربی فرانسه- کوهی در خراسان جنوبی

حل جدول
۱۶۰۲

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۵	۹	۱۳	۱۷	۲۱	۲۵	۲۹	۳۳	۳۷	۴۱	۴۵	۴۹	۵۳	۵۷
۲	۶	۱۰	۱۴	۱۸	۲۲	۲۶	۳۰	۳۴	۳۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸
۳	۱۱	۱۵	۱۹	۲۳	۲۷	۳۱	۳۵	۳۹	۴۳	۴۷	۵۱	۵۵	۵۹	۶۳
۴	۱۲	۱۶	۲۰	۲۴	۲۸	۳۲	۳۶	۴۰	۴۴	۴۸	۵۲	۵۶	۶۰	۶۴
۵	۱۳	۱۷	۲۱	۲۵	۲۹	۳۳	۳۷	۴۱	۴۵	۴۹	۵۳	۵۷	۶۱	۶۵
۶	۱۴	۱۸	۲۲	۲۶	۳۰	۳۴	۳۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸	۶۲	۶۶
۷	۱۵	۱۹	۲۳	۲۷	۳۱	۳۵	۳۹	۴۳	۴۷	۵۱	۵۵	۵۹	۶۳	۶۷
۸	۱۶	۲۰	۲۴	۲۸	۳۲	۳۶	۴۰	۴۴	۴۸	۵۲	۵۶	۶۰	۶۴	۶۸
۹	۱۷	۲۱	۲۵	۲۹	۳۳	۳۷	۴۱	۴۵	۴۹	۵۳	۵۷	۶۱	۶۵	۶۹
۱۰	۱۸	۲۲	۲۶	۳۰	۳۴	۳۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸	۶۲	۶۶	۷۰
۱۱	۱۹	۲۳	۲۷	۳۱	۳۵	۳۹	۴۳	۴۷	۵۱	۵۵	۵۹	۶۳	۶۷	۷۱
۱۲	۲۰	۲۴	۲۸	۳۲	۳۶	۴۰	۴۴	۴۸	۵۲	۵۶	۶۰	۶۴	۶۸	۷۲
۱۳	۲۱	۲۵	۲۹	۳۳	۳۷	۴۱	۴۵	۴۹	۵۳	۵۷	۶۱	۶۵	۶۹	۷۳
۱۴	۲۲	۲۶	۳۰	۳۴	۳۸	۴۲	۴۶	۵۰	۵۴	۵۸	۶۲	۶۶	۷۰	۷۴
۱۵	۲۳	۲۷	۳۱	۳۵	۳۹	۴۳	۴۷	۵۱	۵۵	۵۹	۶۳	۶۷	۷۱	۷۵

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدددهای بی تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۶	۲		۴		۱
۸	۱	۷		۹	۵
۳	۵		۸		۴
۹	۲		۷	۱	۵
	۶	۷	۸	۱	۳
			۵	۹	۶
۲		۳	۸	۶	
۷		۳			
۴	۹		۱		۸

سودوکو
۶۰۷

حل سودوکو
۶۰۶

سودوکو سخت
۲۵۷

حل سودوکو سخت

۶		۹	۴		
	۸	۱	۴	۷	
		۷			۲
				۹	
۴		۵	۳		
۳	۸	۲			
	۲	۳	۱		
۸		۵	۱		۴
	۳	۹		۵	

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

اسب‌های ایرانی و عرب در موزه بریتانیا

تلاش سعودی‌ها برای مصادره اسب ایرانی

حسین توکلی

■ موزه بریتانیا این روزها میزبان نمایشگاهی مهم با عنوان «اسب» شده که محور آن، اسب، خصوصاً اسب ایرانی و عرب است. در این نمایشگاه که شماری از هنرمندان معاصر ایران هم در آن شرکت دارند، تلاش شده نگاهی تاریخی به‌س‌تطور اسب در فرهنگ‌های مختلف با محوریت فرهنگ ایران و عرب صورت بگیرد و در عین حال هنرمندان معاصر برداشت بصری خود را در معرض دید علاقه‌مندان قرار دهند. دست‌اندر کاران این نمایشگاه تلاش کرده‌اند ابعاد تاریخی نگاه هنرمندان و صنعتگران به «اسب» رعایت شود؛ از این‌رو قدیمی‌ترین اثر این نمایشگاه را از مصنوعات هنری پنج‌هزار سال قبل انتخاب کرده‌اند. این اثر مربوط به سرزمین بین‌النهرین (میان‌رودان) و طرحی از نیم‌رخ سه اسب است که روی یک ارایه در حال حرکت‌اند. از جمله بخش‌های جالب این نمایشگاه، نمایش مینیاتوره‌های ایرانی است که در آن‌ها اسب، محور توجه هنرمندان بوده. از دیگر نقاشی‌های زیبای این نمایشگاه، تصویر اسبی مربوط به دوره فرم‌ناوایی شاه تهماسب اول (قرن ۱۶ میلادی) است که زیبایی خاص خود را دارد. موزه بریتانیا در حالی میزبان این نمایشگاه شده که سال ۱۳۸۵ نخستین جشنواره اسب تهران با هدف شناسایی و معرفی ویژگی‌های فرهنگی، هنری و ورزشی نژاد اسب اصیل ایرانی در کاخ موزه نیلوران برپا شد. دست‌اندر کاران جشنواره اسب تهران، این حیوان را دستمایه خلق آثار هنرمندان بزرگ تجسمی قرار دادند؛ به طوری که تندیس‌های مشابهی از اسب در اختیار ۲۶ هنرمند برجسته تجسمی کشورمان قرار داده شد تا با استفاده از این تندیس‌های یکسان نسبت به خلق آثار هنری اقدام کنند. البته دست‌اندر کاران موزه بریتانیا در این نمایشگاه با امکانات خاصی نمایشگاهی خود مروری گسترده به جایگاه اسب در هنر، فرهنگ و مناسبات اجتماعی بشری داشته‌اند. از نکات قابل توجه این نمایشگاه، حمایت سعودی‌ها از آن در جهت شناساندن بیشتر اسب عربی است. فیصل بن عبدالله، وزیر آموزش عربستان می‌گوید: «اسب‌ها نقش مهمی در تمدن بشری داشته‌اند. خوشحالم این نمایشگاه فرصتی برای نگاهی متفاوت به اسب عربی را فراهم کرده است.» همان‌طور که گفته شد، در این نمایشگاه به اسب‌های غیرعربی و ایرانی هم پرداخته شده است؛ از جمله تعدادی از طراحی‌های رامبراند نقاش معروف هلندی با موضوع اسب به نمایش گذاشته شده است.